

в країні розпачу в країні меду
нам буде душу стерегти
однісінька бджола самотня
осінній жолудь мовою коріння володіє
останній жолудь пам'ятає молодість
лісів що відплили у вирій
та пралісів давнешніх
які нічого не лишили за собою
цить ! — чи не чуєш як пісок скрегоче
коли заходить сонце крадькома
коли тривожиться комаха безіменна
що пізнає себе нарешті
але запізно
у плоскім вимірі землі ?

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».